

FORUMLID LEZERSKONFERENTIE

**Willem Agenant, Toon Dekkers, Greetje Lubbi, Mari Martens,
Martin van Rossum, Johan Stekelenburg, Maria van Veen, Piet Vos**

Het wanhopig zoeken naar nieuwe leden en dan ook nog de 'nieuwe werknemer' is absurd. De mensen komen wel naar de vakbeweging als ze ontdekken dat hun kollektieve belangen behartigd worden. De werkgevers zullen daar - ongewild - hun steentje aan bijdragen. Maar dan moet de FNV afscheid nemen van de 'overtuigingsstrategie' ten opzichte van regering en ondernemers en in plaats daarvan konsekvent werken aan machtsvorming.

Voor directe dagelijkse belangenbehartiging is macht onontbeerlijk en die kan alleen maar opgebouwd worden in de bedrijven en instellingen. Sleutelwoorden daarvoor zijn: strijd, bewustwording en zelforganisatie. Vandaaruit kan de FNV als brede vakbeweging tot maatschappijverandering komen.

Van groot belang is dat machtsvorming gekoppeld wordt aan de eisen van uitkeringsgerechtigden en alle anderen die geen betaalde arbeid verrichten. Daarvoor moet de FNV nu en niet in het jaar 2000 de noodzakelijke organisatiestructuur opzetten.

Willem Agenant

Men kan zich vermeien in allerlei fantasieën over het jaar 2000, belangrijker voor de arbeidersbeweging en de vakbeweging zijn de jaren 1987 en volgende onder de regering Lubbers II. Jaren die voor het grootste deel van de bevolking achteruitgang en vernedering zullen brengen. Tenzij daaraan door eendrachtig en krachtig optreden een halt wordt toegeroepen. En de mogelijkheden tot een dergelijk optreden zijn voorhanden. Maar daarvoor is wel nodig een vakbeweging die, in plaats van te mijmeren over het jaar Onzes Heren 2000, inzicht heeft in de huidige politieke, economische en sociale situatie van het ogenblik en de nabije toekomst.

Toon Dekkers

Prima idee om vast te stellen wat er niet goed gaat.
Nog beter als daarbij ook wordt gekeken naar oplossingen.
Maar bij de verdere discussies moeten een paar zaken duidelijk blijven. Anders denken onze mensen dat alles in discussie is.

Als vakbeweging ligt onze eerste taak bij mensen die het slecht hebben, mensen die in de sores zitten. De mensen met de laagste inkomens zitten permanent in moeilijkheden. Die groep moet de eerste aandacht krijgen en houden. Ook als we 'nieuwe werknemers' aan de bond willen binden. Dat mag nooit ten koste gaan van onze eerste opdracht.
Ook mensen met een uitkering moeten meer aandacht krijgen. Steeds vlugger is deze groep op weg naar de positie van laagstbetaalde. Uitgekotst door de werkende samenleving, en nu vlug geloodst in de richting van de eeuwigdurende bijstand.

De vakbeweging moet helder houden dat ze een brede vakbeweging is. Geen CAO-fabriek. Geen verzekering alleen. Ook vrede en veiligheid. Ook volksgezondheid. Ook internationale solidariteit. Het zijn maar een paar zaken, maar ze horen bij het werk van de bond. Nu en over veertien jaar.
Als dat allemaal vaststaat is een discussie over verbetering van het vakbondswerk een goeie zaak!

Greetje Lubbi

De Jongerenbeweging verbonden met de FNV is verheugd over de konklusie in 'De FNV over 14 jaar' dat verbetering van de arbeidsmarktpositie van jongeren voorafgaat aan de aansluiting bij een vakbond. De Jongerenbeweging heeft zich binnen de FNV altijd hard gemaakt voor dit standpunt.

De meeste jongeren redden het niet om in hun eentje aan een goeie baan en een zelfstandig bestaan te komen. Daar is kollektiviteit en strijd voor nodig. Samen sterker, jong en oud, waarbij de FNV niet uit het oog mag verliezen dat jongeren een eigen positie en eigen eisen hebben. Daar moet steun voorkomen. Met dit als uitgangspunt wil de Jongerenbeweging graag samen met de FNV aan de slag.

Mari Marters

Het negatieve vertrekpunt van de FNV wordt niet door cijfers geschraagd. Ik zou zelf geneigd zijn tot een nuchtere, neutrale vertaling, die een stuk positiever zou uitpakken. Als volgens het rapport dertig procent van de niet-leden de FNV juist wegens de strijdbaarheid positief waardeert, laten we ons dan op deze mensen richten. Dat zijn één miljoen werknemers, die dicht bij ons staan! Hadden we ze maar vast, dat betekende een verdubbeling van het ledental.

Martin van Rossum

We moeten een vakbondsbeleid ontwikkelen, dat zowel aantrekkelijk is voor onze 900.000 leden als wervend voor mensen die nog niet tot een vakbeweging zijn aangetrokken, waarbij ik overigens niet alleen denk aan hooggeschoolden, jongeren, vrouwen en etniese minderheden, maar ook aan de grote categorie ongeorganiseerden in de 'traditionele sectoren'.

We doen ten onrechte soms net alsof de toekomst van de vakbeweging van nieuwe groepen werknemers afhangt. Wel moet onze houding ten opzichte van nieuwe technologieën, deeltijdwerk en dergelijke positiever worden.

We moeten ons meer bezighouden met de organisatie van het werk en zichtbaar maken dat we een funktie vervullen in de ondernemingen, zodat men ziet dat we bezig zijn met scholing, funktieklassifikatie, individuele arbeidskontrakten enzovoort.

Johan Stekelenburg

Mooi dat er in 'De FNV over 14 jaar' duidelijke aandacht wordt gegeven aan vrouwen en in het bijzonder aan werkneemsters in deeltijd en met flexibele contracten. Een paar cijfers. Van alle vrouwen met een betaalde baan werkt 55 procent in deeltijd. De 1,1 miljoen mensen met een deeltijdbaan, dat is minder dan 35 uur per week, bestaat voor 80 procent uit vrouwen. Ik vraag me dan ook af wat mensen willen met bevordering van deeltijdarbeid, dat wordt toch al genoeg gedaan! Het gevolg is dat over arbeidstijdverkorting nauwelijks meer gesproken wordt. En dan zijn er op dit moment ook nog 1,5 miljoen mensen met flexibele arbeidscontracten, waarvan de overgrote meerderheid vrouwen is. Hier ligt dus een geweldig wervingsgebied voor de vakbeweging. We zullen dan wel concrete resultaten moeten boeken voor deze groepen vrouwen. Dat is overigens een aangelegenheid voor alle bonden, en dus niet alleen voor de Vrouwenbond FNV. En dan mag, wat mij betreft, de FNV ook de goed opgeleide 'nieuwe werknemer' werven.

Maria van Veen

De vraagstelling of we als FNV het jaar 2000 halen is veel te somber. Gelukkig komen toekomstvoorspellingen zelden uit. We moeten onze somberheid laten varen en eigen plannen maken en uitvoeren in plaats van berustend alle toekomstvoorspellingen af te wachten. Volledige werkgelegenheid wordt weer heel gewoon. Immers het streven naar welvaart leidt tot groei van de productie. De stijging van de arbeidsproductiviteit blijft achter bij de groei van de productie, de technologische ontwikkeling verlaagt de kosten per arbeidsplaats en de sterke groei van de beroepsbevolking is maar tijdelijk. Het pessimisme over onze toekomstige werkgelegenheid is niet op argumenten gebaseerd, maar op gevoel. Volledige werkgelegenheid een onmogelijkheid? Als we het niet proberen, ja dan blijft werk voor iedereen die werken wil en kan onbereikbaar. Maar dit doemdenken is op niets gebaseerd.

Piet Vos